

Список використаних джерел:

1. Берташ А.В. Групова навчальна діяльність на уроках хімії як провідна форма розвитку компетентностей учня / А.В. Берташ, Т.С. Буяло // «Педагогіка в системі гуманітарного знання». Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 18-19 листопада 2016 р.) – Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2016. – 192 с., С. 39-41.
2. Концепція нової української школи. URL: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/ua-sch-2016/konczepczyia.html>
3. ХІМІЯ. 7–9 класи. Навчальна програма для загальноосвітніх навчальних закладів. URL: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programi-5-9-klas-2017.html>
4. Покась Л.А. Методика організації групової форми діяльності учнів основної школи на уроках географії: Автореферат дис.: 13.00.02 – теорія та методика навчання географії / Л.А. Покась; Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (Київ): НПУ ім. М.П. Драгоманова (Київ), 2006. – 20 с.
5. Ярошенко О.Г. Групова навчальна діяльність школярів: теорія і методика / О.Г. Ярошенко – К.: Партнер, 1997. – 208 с.

Малая А. Р.

вчитель початкових класів

Лісківського ЗЗСО I-III ступенів Кілійської міської ради

ВПРОВАДЖЕННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ НУШ

Методами нетрадиційного навчання цікавились педагоги з XVIII століття. К.Д. Ушинський казав: «Діти мислять образами, формами, фарбами, звуками, відчуттями взагалі... Нестандартний урок – це імпровізоване учбове заняття, яке має нетрадиційну (невстановлену) структуру. Такі уроки найбільше вражають учнів, оскільки потребують зовсім іншої підготовки, ніж стандартний урок, як для учителя, так і для дітей». Вже в той час вчителі у своїй практиці використовували нетрадиційні форми навчання. У минулому столітті розробляли методи нетрадиційного навчання В.В. Давидов, Д.Б. Ельконін, С.М. Лисенкова, С.М. Ільїн та ін.

Нова Українська Школа – це школа креативного, творчого навчання. Тут прислухаються до кожної думки, вчать критично мислити, не бояться висловлювати власну думку. Я вважаю, щоб зацікавити учнів потрібно впроваджувати нетрадиційні форми навчання. Цікавими для теорії та практики є власне нестандартні уроки, для яких характерне таке структурування змісту й форми, яке викликає передусім інтерес в учнів і сприяє їх оптимальному розвитку і вихованню.

Нетрадиційна форма навчання – це імпровізоване навчальне заняття, що має нестандартну структуру.

Основне завдання уроку – виховання творчої особистості. Основна моя педагогічна ідея – система створення полегшення засвоєння матеріалу. Для цього використовую різні методи та прийоми, які розвивають індивідуальні здібності, ерудицію й уяву, сприяють співпраці та діалогу між вчителем та учнем. Нетрадиційні уроки сприяють формуванню пізнавальних інтересів учнів, навіть слабші діти на таких уроках беруть активну участь. У процесі уроку діти переважно працюють колективно, що дає змогу поділитися різними точками зору про об'єкти, явища, які вивчають, виділити головне і вилучити зайве.

Одним з нестандартних уроків є урок-гра. При використанні дидактичної гри на уроці відбувається засвоєння матеріалу до 90%. Рольові, ситуативні, імітаційні ігри дають дітям краще засвоїти вивчене. Характер завдань дозволяє дітям продемонструвати свої справжні можливості. Для проведення дидактичної гри, я чітко визначаю мету та відповідний результат. На таких уроках є важливим формування творчого мислення, спостереження, стимулювання творчої уяви. Іноді дитині потрібно допомогти зрозуміти побачене, почуте, допомогти встановити зв'язки між явищами та предметами. Під час дидактичної гри створюю атмосферу творчого процесу. Учень від власних досягнень має отримувати позитивні емоції.

Також до нетрадиційних форм навчання можна віднести метод проєктів. Метод проєктів – це система навчання, у процесі якої учні здобувають знання шляхом планування і виконання практичних завдань (проєктів). Проєкт – це п'ять «П»: Проблема – планування – пошук інформації – продукт – презентація. Важливим етапом завершення роботи над проєктом є самооцінка діяльності учня, а саме: чому навчився; що вдалось, а що ні; що можна було б зробити інакше; чи буде учень в подальшому поглиблювати вивчення проблеми. До створення

проєкту можна залучити батьків і готуватись разом, використовувати різноманітні матеріали.

На мою думку, до нетрадиційних форм навчання можна віднести ранкові зустрічі. Ранкова зустріч – це зустріч на початку дня учнів класу з педагогом. Сидячи в колі один проти одного, кожна дитина вдумливо і поважно вітається з іншими дітьми, після чого впродовж короткого часу ділиться власним досвідом зі своїми товаришами, які з повагою слухають її, ставлять свої запитання та коментують. Після цього вся група бере участь у короткій груповій вправі, спрямованій на розвиток академічних навичок, почуття команди та відчуття єдності. Ранкова зустріч закінчується обміном щоденними новинами, які зазвичай готує педагог, щоб представити навчальні завдання дня.

Такі заняття дають дітям змогу розвивати соціальні та навчальні навички, поєднуючи соціальний, емоційний та інтелектуальний розвиток кожного учня. Повторення позитивного досвіду сприяє розвитку доброти, емпатії та інклюзії, а також дає результати як у спільноті класу, так і поза його межами.

До нестандартних уроків належать:

Інтегровані уроки (читання-українська мова, мова-я досліджую світ та ін.)

Уроки змістовної спрямованості (взаємини між учнями: урок-семінар, урок-лекція та ін.).

Урок-змагання.

Урок-мандрівка, подорож.

Театралізований урок.

Метою нетрадиційних методів навчання є:

формувати розвинуте критичне мислення, здатність мати власну точку зору;

виробляти навички ефективного спілкування;

навчати творчо працювати;

формувати бачення самого себе, вміння критично, але адекватно оцінювати себе та інших

Алгоритм нестандартного уроку:

Формулювання мети (мета має ставитися в учнівському варіанті та доводитися до рівня розуміння й сприйняття дітьми).

Планування підготовки.

Проведення уроку.

Підсумковий аналіз.

Отже, нестандартні уроки дозволяють мені урізноманітнювати форми й методи роботи, позбавлятися шаблонів, створювати умови для виховання творчих здібностей учня, розширювати свої функції, як вчителя. Ефективність навчального процесу залежить від умінь вчителя правильно організувати урок. Нетрадиційні методи проведення уроків дають можливість не тільки підняти інтерес учнів до предмету, але й розвивати їх творчу самостійність, навчати роботі з різними джерелами знань.

Список використаних джерел:

1. Волков І.П. Вчимо творчості. – М.: Просвіта, 1986. – С. 90-126.
2. Давидов В.В. Психологічна теорія навчальної діяльності / В.В. Давидов. – М.: ИНТОР, 1996. – С. 541.
3. Ельконін Д.Б. Психологія гри. – 2-е вид. – М.: Гуманіт. вид. центр ВЛАДОС, 1999. – С. 360.
4. Лисенкова С.М. Виховання успіхом. – М., 1988, с. 192.
5. Фіцула М.М. Педагогіка: Навчальний посібник. – Вид. 2-ге, випр., доп. – К.: Академвидав, 2007. – С. 161-216.
6. Шарко В.Д. Сучасний урок: технологічний аспект / Посібник для вчителів і студентів. – К.: СПД Богданова А.М., 2007. – С. 220.

Малая О.А.

*заступник директора з навчально-виховної роботи,
Лісківський заклад загальної середньої освіти I-III ступенів*

ВПРОВАДЖЕННЯ STEAM-ART ОСВІТИ

STEM-освіту часто називають «навчанням навпаки». Абревіатура STEM розшифровується, як science (природничі науки), technology (технологія), engineering (інженерія), mathematics (математика). При цьому дані дисципліни вивчаються не окремо, а в комплексі. STEM-освіта – це низка чи послідовність курсів або програм навчання, яка готує учнів до успішного працевлаштування, до освіти після школи або для того й іншого, вимагає різних і більш технічно складних навичок, зокрема із застосуванням математичних знань і наукових понять.